

Τι είναι η Αλήθεια; - Αριθμός Δύο

Μή σφραγίσεις τούς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου

Jeff Pippenger

2023-09-05

Ἐχει καταδειχθεῖ ὅτι ἡ ἱστορία ἀπὸ τῆς 11ης Αὐγούστου 1840 ἕως τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1844 εἶναι ἡ ἱστορία ποὺ παριστάνεται ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ βροντὰς, οἱ ὁποῖες ἐσφραγίσθησαν ἕως ὀλίγον πρὸ τοῦ κλεισίματος τῆς δοκιμασίας. Στὸ παρὸν ἄρθρο θὰ ἀρχίσω ἀνασκοπώντας μέρος ἐκείνων ποὺ ἔχομε ἐντοπίσει σχετικὰ μὲ τὸν συμβολισμό τῶν ἑπτὰ βροντῶν. Χρησιμοποιοῦμε ἱστορικὲς γραμμὲς ἐπὶ ἱστορικῶν γραμμῶν γιὰ νὰ παρουσιάσουμε αὐτὲς τὶς ἀλήθειες. Ὑπάρχουν τέσσερα προφητικὰ ὀρόσημα ἀπὸ τὴν 11η Αὐγούστου 1840 ἕως καὶ τὴν 22α Ὀκτωβρίου 1844· ἡ ἐξουσιοδότηση τοῦ μηνύματος τοῦ πρώτου ἀγγέλου, ἡ πρώτη ἀπογοήτευση, ἡ Κραυγὴ τοῦ Μεσονυκτίου καὶ ἡ Μεγάλῃ Ἀπογοήτευση.

Ἡ 11η Αὐγούστου 1840 προτυπωνόταν ἀπὸ τὸν Μωσὴ στη φλεγόμενη βάρτα. Ἡ πρώτη ἀπογοήτευση τὴν ἀνοίξη τοῦ 1844 προτυπωνόταν ἀπὸ τὴ σύζυγο τοῦ Μωσὴ, τὴ Σεπφώρα, ὅταν με λύπη καὶ φόβο περιέτεμε τὸν γιο τοῦς. Ἡ Κραυγὴ τοῦ Μεσονυκτίου, ἡ ὁποία ἀρχισε στὴ συνάθροιση τοῦ στρατοπέδου στὸ Exeter ἀπὸ τὶς 12 ἕως τὶς 17 Αὐγούστου, προτυπωνόταν ἀπὸ τὴν ἀφίξη τοῦ Μωσὴ στὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν ἀρχικὴ τοῦ προειδοποίηση σχετικὰ μὲ τὸν θάνατο τῶν πρωτοτόκων τῆς Αἰγύπτου. Ἡ Μεγάλῃ Ἀπογοήτευση τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1844 προτυπωνόταν ἀπὸ τοὺς Εβραῖους στὴν Ερυθρὰ Θάλασσα.

Στὸν καιρὸ τοῦ βασιλέως Δαβὶδ, ἡ 11η Αὐγούστου 1840 προτυπώθηκε ἀπὸ τὴν ἐπιστροφή τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους. Ἡ πρώτη ἀπογοήτευση τὴν ἀνοίξη τοῦ 1844 προτυπώθηκε ἀπὸ τὸν Ουζζά, ὅταν ἀγγίξε τὴν κιβωτὸ τοῦ Θεοῦ. Ἡ Κραυγὴ τοῦ Μεσονυκτίου, ἡ ὁποία ἀρχισε στὴ συγκέντρωση τοῦ στρατοπέδου στὸ Ἐξετερ ἀπὸ τὶς 12 ἕως τὶς 17 Αὐγούστου, προτυπώθηκε ἀπὸ τὸν Δαβὶδ, ὅταν ἔφερε τὴν κιβωτὸ στὴν Ἱερουσαλήμ. Ἡ Μεγάλῃ Ἀπογοήτευση τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1844 προτυπώθηκε ἀπὸ τὴ Μιχάλ, τὴ σύζυγο τοῦ Δαβὶδ, καθὼς καταφρονούσε τὸν Δαβὶδ ἐπειδὴ εἰσήλθε στὴν Ἱερουσαλήμ με τὴν κιβωτὸ.

Ἡ 11η Αὐγούστου 1840 προτυπωνόταν ἀπὸ τὴ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ. Ἡ πρώτη ἀπογοήτευση τὴν ἀνοίξη τοῦ 1844 προτυπωνόταν ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευση τοῦ θανάτου τοῦ Λαζάρου. Ἡ Κραυγὴ τοῦ Μεσονυκτίου, ἡ ὁποία ἀρχισε στὴ συνάθροιση κατασκήνωσης τοῦ Exeter ἀπὸ τὶς 12–17 Αὐγούστου, προτυπωνόταν ἀπὸ τὴ Θριαμβευτικὴ Εἴσοδο τοῦ Χριστοῦ στα Ἱεροσόλυμα. Ἡ Μεγάλῃ Ἀπογοήτευση τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1844 προτυπωνόταν ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευση τοῦ σταυροῦ.

Ἐχομε ἐπισημάνει ὅτι αὐτὰ τα τέσσερα ὀρόσημα ἀντιπροσωπεύουν μόνον ἓνα μερικὸ τμήμα τῆς πλήρους δομῆς κάθε μεταρρυθμιστικοῦ κινήματος. Προσδιορίζουμε τα τέσσερα ὀρόσημα ὡς μάρτυρες τῆς ἱστορίας ποὺ ἀρχισε τὴν 11η Σεπτεμβρίου 2001. Ἐνα ἀπὸ τα προφητικὰ χαρακτηριστικὰ καθεμιάς ἀπὸ τὶς τέσσερις γραμμὲς εἶναι ὅτι τα ὀρόσημα σε κάθε γραμμὴ ἔχουν τὸ ἴδιο θέμα.

Για τον Μωυσή, και τα τέσσερα ορόσημα αφορούσαν το έργο του Θεού να εισέλθει σε διαθήκη με έναν εκλεκτό λαό, σε εκπλήρωση της προφητείας του Αβραάμ. Στη γραμμή μεταρρύθμισης του βασιλιά Δαβίδ, και τα τέσσερα ορόσημα συνδέονταν με την κιβωτό του Θεού. Στη γραμμή του Χριστού, και τα τέσσερα ορόσημα συνδέονταν με τον θάνατο και την ανάσταση.

Η 11η Αυγούστου 1840 υπήρξε επιβεβαίωση της αρχής ημέρα αντί έτους. Η πρώτη απογοήτευση, την άνοιξη του 1844, προκλήθηκε από εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής ημέρα αντί έτους. Το μήνυμα του Samuel Snow περί της Κραυγής του Μεσονυκτίου υπήρξε η διόρθωση και η τελειοποίηση της εσφαλμένης εφαρμογής της αρχής ημέρα αντί έτους. Το διορθωμένο μήνυμα βασιζόταν στην αρχή ημέρα αντί έτους και εκπληρώθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1844. Και τα τέσσερα ορόσημα προσδιορίζουν την αρχή ημέρα αντί έτους.

Η αδελφή Γουάιτ μάς πληροφορεί ότι οι επτά βροντές αντιπροσωπεύουν τα γεγονότα που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια του μηνύματος του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου· αλλά διδάσκει επίσης ότι οι επτά βροντές αντιπροσωπεύουν και «μελλοντικά γεγονότα, τα οποία θα αποκαλυφθούν κατά τη σειρά τους». Οι επτά βροντές αντιπροσωπεύουν τέσσερα προφητικά γεγονότα που άρχισαν στις 11 Αυγούστου 1840 και έληξαν στις 22 Οκτωβρίου 1844, και αυτά τα τέσσερα ορόσημα θα επαναληφθούν στην ιστορία μας με την ίδια σειρά.

Η 11η Σεπτεμβρίου 2001 προτυπώθηκε από την 11η Αυγούστου 1840, και αμφότερες αυτές οι ημερομηνίες συνδέονται με το Ισλάμ, συνδέοντας έτσι την αρχή του Αντβεντισμού με το τέλος του Αντβεντισμού. Τόσο η 11η Αυγούστου 1840 όσο και η 11η Σεπτεμβρίου 2001 αποτέλεσαν επιβεβαίωση του πρωτεύοντος προφητικού κανόνα των αντίστοιχων ιστοριών τους.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 κατέβηκε ο άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ, και στις 11 Αυγούστου 1840 κατέβηκε ο άγγελος της Αποκάλυψης δέκα. Η πρώτη απογοήτευση του Future for America ήταν μια αποτυχημένη πρόβλεψη σχετικά με το Ισλάμ στις 18 Ιουλίου 2020. Το μήνυμα που αποσφραγίζεται, όπως ήταν η Κραυγή του Μεσονυκτίου στο Έξετερ κατά το θέρους του 1844, είναι μια διόρθωση της αποτυχημένης πρόβλεψης που είχε δοθεί προηγουμένως. Για τους Μιλλεριτές, η διόρθωση αφορούσε την προηγουμένως αποτυχημένη εφαρμογή της αρχής ημέρα αντί έτους, η οποία προσδιόριζε το 1843 ως τον χρόνο της επιστροφής του Κυρίου. Σήμερα, η διόρθωση η οποία παριστάνεται από το μήνυμα της Μιλλεριτικής Κραυγής του Μεσονυκτίου πρέπει να είναι ένας σταθμός που να αντιπροσωπεύει το Ισλάμ, όπως ήταν και οι δύο προηγούμενοι σταθμοί. Η διόρθωση που προτυπωνόταν από το έργο του Σάμιουελ Σνόου δεν ήταν να παραμεριστεί η προηγούμενη αποτυχημένη πρόβλεψη, αλλά να προσδιοριστεί με μεγαλύτερη ακρίβεια η πρόβλεψη που είχε προηγουμένως αποτύχει.

«Οι απογοητευμένοι είδαν από τις Γραφές ότι βρίσκονταν στον χρόνο της καθυστέρησης και ότι έπρεπε με υπομονή να αναμένουν την εκπλήρωση της οράσεως. Η ίδια απόδειξη που τους είχε οδηγήσει να προσδοκούν τον Κύριό τους το 1843, τους οδήγησε να Τον αναμένουν το 1844». Early Writings, 247.

Σήμερα, το μήνυμα που προτυπώνεται από το μήνυμα το οποίο εξήλθε από τη συνέλευση του στρατοπέδου στο Exeter θα αποτελεί την τελείωση της προηγουμένως αποτυχημένης πρόβλεψης. Η Μεγάλη Απογοήτευση της ιστορίας των Μιλλεριτών αντιπροσωπεύει μια μεγάλη απογοήτευση

που λαμβάνει χώρα κατά τον νόμο της Κυριακής, αλλά θα είναι στο πλαίσιο μιας πρόβλεψης σχετικά με το Ισλάμ. Το μήνυμα του Samuel Snow ήταν ο προσδιορισμός της ακριβούς ημερομηνίας. Ήταν η σωστή ημερομηνία, αλλά το εσφαλμένο γεγονός. Το μήνυμα σήμερα, το οποίο αντιπροσωπεύεται από το μήνυμα του Snow, θα είναι ένα μήνυμα περί του Ισλάμ, το οποίο αποτελεί την τελείωση του μηνύματος που απέτυχε κατά την πρώτη απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020.

Δεν εμπλέκονται πλέον τώρα χρόνοι ή χρονολογίες, διότι από τις 22 Οκτωβρίου 1844 ο καθορισμός χρόνων δεν πρόκειται πλέον να αποτελεί μέρος του προφητικού μηνύματος του Θεού.

«Ο Κύριος μου έδειξε ότι το μήνυμα του τρίτου αγγέλου πρέπει να προχωρήσει και να κηρυχθεί στα διασκορπισμένα τέκνα του Κυρίου, και ότι δεν πρέπει να εξαρτηθεί από χρόνο· διότι ο χρόνος δεν θα αποτελέσει πλέον ποτέ δοκιμασία. Είδα ότι μερικοί αποκτούσαν έναν ψευδή ενθουσιασμό, ο οποίος προερχόταν από το κήρυγμα περί χρόνου· ότι το μήνυμα του τρίτου αγγέλου ήταν ισχυρότερο από όσο μπορεί να είναι ο χρόνος. Είδα ότι το μήνυμα αυτό μπορεί να σταθεί επάνω στο δικό του θεμέλιο, και ότι δεν χρειάζεται τον χρόνο για να το ενισχύσει, και ότι θα προχωρήσει με δυνατή ισχύ, και θα επιτελέσει το έργο του, και θα συντομευθεί εν δικαιοσύνη.» Experience and Views, 48, 49.

Το τέταρτο ορόσημο της ιστορίας μας πρέπει να είναι ο νόμος της Κυριακής, διότι οι ιερές ιστορίες όλων των γραμμών μεταρρύθμισης, προστιθέμενες όλες μαζί, γραμμή επί γραμμής, σε συνδυασμό με το θεόπνευστο σχόλιο αυτών των ιστοριών μέσω του Πνεύματος της Προφητείας, αποδεικνύουν αδιαμφισβήτητα ότι ο νόμος της Κυριακής είναι το τέταρτο ορόσημο μετά την κάθοδο του ισχυρού αγγέλου στην ιστορία μας. Το τέταρτο ορόσημο στην ιστορία των επτά βροντών, οι οποίες είναι «μελλοντικά γεγονότα που θα αποκαλυφθούν κατά τη σειρά τους», πρέπει να συνδέεται με το Ισλάμ, βάσει του γεγονότος ότι το ίδιο θέμα υπάρχει πάντοτε στα ίδια τέσσερα ορόσημα σε κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα.

Το Ισλάμ θα αποτελέσει μέρος των προφητικών γεγονότων κατά τον νόμο της Κυριακής για έναν δεύτερο λόγο. Ο Ιησούς, ο Λέων της φυλής του Ιούδα, έχει ειδικώς λάβει την ιστορία αυτών των τεσσάρων γεγονότων και την έχει ορίσει ως σύμβολο καθ' εαυτό. Το σύμβολο αυτό είναι οι επτά βροντές. Υπάρχουν και άλλα ορόσημα σε κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα, τα οποία υφίστανται τόσο πριν όσο και μετά τα τέσσερα ορόσημα που ο Λέων της φυλής του Ιούδα προσδιορίζει ως τις επτά βροντές. Ως σύμβολο καθ' εαυτό, το πρώτο ορόσημο της συμβολικής ιστορίας που περιέχει αυτά τα τέσσερα ορόσημα αντιπροσώπευε την επίθεση του Ισλάμ εναντίον των Ηνωμένων Πολιτειών στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Το γεγονός ότι το Άλφα και το Ωμέγα ταυτοποιούν το τέλος με την αρχή, εγκαθιστά το Ισλάμ στον νόμο της Κυριακής, διότι το πρώτο από αυτά τα τέσσερα ορόσημα ήταν η επίθεση του Ισλάμ στις 11 Σεπτεμβρίου 2001· επομένως, και το τέταρτο και τελευταίο ορόσημο πρέπει επίσης να είναι επίθεση του Ισλάμ εναντίον των Ηνωμένων Πολιτειών.

Είναι πολύ πιθανόν ο νόμος της Κυριακής να είναι μία ακόμη επίθεση του Ισλάμ εναντίον της Νέας Υόρκης, και αυτό θα ανταποκρινόταν σε ένα τέλος που προσδιορίζεται από την αρχή· αλλά, τουλάχιστον, θα είναι επίθεση του Ισλάμ, όπως ήταν η πρόβλεψη της 18ης Ιουλίου 2020.

Έχουμε επίσης επισημάνει ότι το Άλφα και το Ωμέγα απέκρυψαν μία ιστορία εντός εκείνων των τεσσάρων ιστοριών. Πράγματι, εκείνη η κεκρυμμένη εσωτερική ιστορία αποτελεί μία πρωταρχική αποκάλυψη, η οποία τώρα αναδεικνύεται σε συνάρτηση με την εντολή να «μη σφραγίσης τους λόγους της προφητείας του βιβλίου της Αποκαλύψεως». Εκείνη η κεκρυμμένη εσωτερική ιστορία αναγνωρίζεται όταν διακρίνουμε, εντός των τεσσάρων οροσήμων που παριστάνονται από τις επτά βροντές, ότι υπάρχει μία περίοδος εντός των τεσσάρων οροσήμων η οποία αρχίζει με μία απογοήτευση και τελειώνει με μία απογοήτευση. Από την άφιξη του δευτέρου αγγέλου έως την άφιξη του τρίτου στη Μιλλεριτική ιστορία υπάρχει μία συγκεκριμένη ιστορία που αποτελεί σύμβολο αφ' εαυτής. Αρχίζει με ένα αγγελικό μήνυμα που πρέπει να φαγωθεί, σημειώνοντας έτσι τον χρόνο της βραδύτητος στην παραβολή των δέκα παρθένων. Έπειτα προσδιορίζει την Κραυγή του Μεσονυκτίου, η οποία επίσης είναι ένα μήνυμα που πρέπει να φαγωθεί, και κατόπιν οδηγεί στην άφιξη του τρίτου μηνύματος που πρέπει να φαγωθεί.

Η κρυμμένη εσωτερική γραμμή μέσα στη γραμμή των επτά βροντών επιβεβαιώνεται προφητικώς όχι μόνο από το ότι η αρχή αντιπροσωπεύει μια απογοήτευση, καθώς και από την άφιξη ενός αγγέλου και από ένα μήνυμα να φαγωθεί, το οποίο κατόπιν επαναλαμβάνεται κατά τη μεγάλη απογοήτευση, αλλά επιβεβαιώνεται επίσης και από την «αλήθεια».

Η εβραϊκή λέξη «'emet», η οποία μεταφράζεται ως «αλήθεια» στην Παλαιά Διαθήκη, σχηματίστηκε από τον θαυμαστό Γλωσσολόγο με τη χρήση του πρώτου γράμματος του εβραϊκού αλφαβήτου, ακολουθούμενου από το δέκατο τρίτο γράμμα του αλφαβήτου, και κατόπιν καταλήγοντας στο τελευταίο γράμμα του αλφαβήτου, ώστε να σχηματισθεί η λέξη που μεταφράζεται ως αλήθεια. Έχουμε δείξει ότι αυτά τα γράμματα αντιπροσωπεύουν την αρχή του κανόνα της πρώτης μνείας, την αρχή που προσδιορίζει το τέλος από την αρχή. Το πρώτο γράμμα είναι το γράμμα «άλφα». Το μεσαίο γράμμα είναι το δέκατο τρίτο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου και αντιπροσωπεύει την ανταρσία. Το τελευταίο γράμμα είναι το έσχατο, το τέλος, το ωμέγα. Έχουμε δείξει ότι αυτά τα τρία γράμματα αντιπροσωπεύουν τα τρία βήματα του αιωνίου ευαγγελίου, όπως επιβεβαιώνεται από αρκετές προφητικές γραμμές.

Οι σημασίες εκείνων των τριών γραμμάτων αντιστοιχούν στη σημασία καθενός από τα μηνύματα των τριών αγγέλων. Οι σημασίες εκείνων των τριών γραμμάτων αντιστοιχούν στη διαδικασία καθαρισμού των σοφών και των ασεβών στο Δανιήλ δώδεκα, εδάφιο δέκα, οι οποίοι καθαρίζονται, λευκαίνονται και δοκιμάζονται. Τα τρία εβραϊκά γράμματα που συνενώθηκαν για να σχηματίσουν τη λέξη «αλήθεια» φέρουν την υπογραφή του Άλφα και του Ωμέγα, και τα τρία βήματα τα οποία προσδιορίζουν στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου ονομάζονται το αιώνιο ευαγγέλιο. Τα τρία βήματα που παριστάνονται από εκείνα τα γράμματα παριστάνουν επίσης το έργο του Αγίου Πνεύματος, όπως εκτίθεται στο Ιωάννης δεκαέξι.

Και όταν εκείνος έλθει, θα ελέγξει τον κόσμο περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως· περί αμαρτίας, επειδή δεν πιστεύουν σε εμένα· περί δικαιοσύνης, επειδή υπάγω προς τον Πατέρα μου και δεν με βλέπετε πλέον· περί κρίσεως, επειδή ο άρχων του κόσμου τούτου έχει κριθεί. Ιωάννης 16:8–11.

Η πρώτη απογοήτευση παριστάνεται ως αμαρτία, όπως απεικονίζεται από τον Μωσλή, τον Ουζά, τη Μαρία και τη Μάρθα, και τους Μιλλερίτες· διότι, καθώς το Ιωάννην 16 περιγράφει το έργο του Αγίου Πνεύματος στον έλεγχο περί «αμαρτίας», αυτό συνέβη επειδή «δεν πιστεύουσι». Καθένα από τα σύμβολα που μόλις παραθέσαμε αντιπροσωπεύει την πρώτη απογοήτευση, και καθεμία από τις ιστορίες τους μαρτυρεί ότι η απογοήτευση προκλήθηκε από την αμαρτία τού να μη πιστεύσουν κάτι που είχε προηγουμένως αποκαλυφθεί σε αυτούς. Το πρώτο βήμα είναι η επίγνωση της αμαρτίας. Το πρώτο βήμα είναι το πρώτο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου.

Το δεύτερο ορόσημο της κρυμμένης ιστορίας είναι η δικαιοσύνη, όπου η εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού φανερώνεται στη δικαιοσύνη εκείνων που φέρουν το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Αυτοί φανερώνουν τη δικαιοσύνη του Θεού στο τέλος του χρόνου αναμονής, διότι το δέκατο έκτο κεφάλαιο του Ιωάννη λέγει ότι ο Χριστός υπήγε προς τον Πατέρα Του και δεν έβλεπαν πλέον τον Χριστό. Ο Χριστός είχε καθυστερήσει πριν από την εκδήλωση της δικαιοσύνης. Με τους Μιλλερίτες, όταν ο Χριστός απέσυρε το χέρι Του, το σφάλμα αναγνωρίσθηκε. Τότε το περιεχόμενο του διορθωμένου μηνύματος παρήγαγε δύο τάξεις προσκυνητών. Η μία τάξη φανέρωσε δικαιοσύνη, διότι είχαν έλαιο, και η άλλη τάξη φανέρωσε την ανταρσία που παριστάνεται από το δέκατο τρίτο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου.

«Οι κεχρισμένοι, οι ιστάμενοι πλησίον του Κυρίου πάσης της γης, κατέχουν τη θέση που είχε κάποτε δοθεί στον Σατανά ως επισκιάζον χερουβείμ. Διά των αγίων όντων που περιβάλλουν τον θρόνο Του, ο Κύριος διατηρεί αδιάκοπη επικοινωνία με τους κατοίκους της γης. Το χρυσούν έλαιον συμβολίζει τη χάρη με την οποία ο Θεός διατηρεί τις λυχνίες των πιστών εφοδιασμένες, ώστε να μη τρεμοσβήνουν και σβήσουν. Εάν δεν εξεχύνετο το άγιο αυτό έλαιον από τον ουρανό μέσω των μηνυμάτων του Πνεύματος του Θεού, οι δυνάμεις του κακού θα είχαν πλήρη εξουσία επάνω στους ανθρώπους.»

«Ο Θεός ατιμάζεται όταν δεν δεχόμαστε τις επικοινωνίες που μας αποστέλλει. Έτσι αρνούμαστε το χρυσό έλαιο, το οποίο θα εξέχεε στις ψυχές μας, για να μεταδοθεί σε εκείνους που βρίσκονται στο σκοτάδι. Όταν ακουσθεί η κλήση: “Ίδού, ο νυμφίος έρχεται· εξέλθετε εις απάντησιν αυτού”, εκείνοι που δεν έλαβαν το άγιο έλαιο, που δεν διαφύλαξαν τη χάρη του Χριστού στις καρδιές τους, θα διαπιστώσουν, όπως οι μωρές παρθένες, ότι δεν είναι έτοιμοι να συναντήσουν τον Κύριό τους. Δεν έχουν, μέσα στον εαυτό τους, τη δύναμη να αποκτήσουν το έλαιο, και η ζωή τους συντρίβεται. Αλλά αν ζητηθεί το Άγιο Πνεύμα του Θεού, αν ικετεύσουμε, όπως ο Μωσής, “Δείξον μοι την δόξαν σου”, η αγάπη του Θεού θα εκχυθεί στις καρδιές μας. Μέσω των χρυσών σωλήνων, το χρυσό έλαιο θα μεταδοθεί σε εμάς. “Ουχι διά δυνάμεως ουδέ διά ισχύος, αλλά διά του Πνεύματός μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων”. Καθώς δέχονται τις λαμπρές ακτίνες του Ηλίου της Δικαιοσύνης, τα τέκνα του Θεού λάμπουν ως φάτα εν τω κόσμω». Review and Herald, July 20, 1897.

Σημειώσατε ότι όσοι δέχονται το μήνυμα της Μεσονυκτίας Κραυγής έχουν προτυπωθεί από τον Μωσλή στο σπήλαιο του Χωρήβ, εκλιπαρώντας τον Θεό να του δείξει τη δόξα Του. Αυτές οι δύο τάξεις είχαν οριστικοποιήσει τον χαρακτήρα τους πριν από τη Μεσονυκτία Κραυγή, κατά τον χρόνο της καθυστέρησης.

«Ζούμε τώρα σε έναν εξαιρετικά επικίνδυνο καιρό, και κανείς από εμάς δεν θα πρέπει να αργοπορεί στο να επιζητεί μια προετοιμασία για την έλευση του Χριστού. Ας μη μιμηθεί κανείς το παράδειγμα των μωρών παρθένων, και νομίσει ότι θα είναι ασφαλές να περιμένει έως ότου έλθει η κρίσιμη ώρα προτού αποκτήσει προετοιμασία χαρακτήρα, ώστε να σταθεί εκείνον τον καιρό. Θα είναι πολύ αργά να ζητήσει κανείς τη δικαιοσύνη του Χριστού όταν οι προσκεκλημένοι καλούνται να εισέλθουν και εξετάζονται. Τώρα είναι ο καιρός να ενδυθείτε τη δικαιοσύνη του Χριστού,—το ένδυμα του γάμου που θα σας καταστήσει κατάλληλους να εισέλθετε στο δείπνο του γάμου του Αρνίου. Στην παραβολή, οι μωρές παρθένες παρουσιάζονται να ζητούν λάδι, και να μην το λαμβάνουν κατόπιν του αιτήματός τους. Αυτό συμβολίζει εκείνους που δεν έχουν προετοιμάσει τον εαυτό τους διά της ανάπτυξης χαρακτήρα ικανού να σταθεί σε καιρό κρίσεως.» The Youth's Instructor, January 16, 1896.

Κατά την κραυγή του μεσονυκτίου, ή μία τάξη είχε το αναγκαίο έλαιον, και ή άλλη δεν είχε. Το δεύτερον βήμα είναι ή φανέρωσις, στο τέλος του χρόνου της βραδύτητος, είτε δικαιοσύνης είτε άδικίας, «έπειδή» ό νυμφίος ύπήγε «πρός» τον «Πατέρα» αυτού, «και δέν με βλέπετε πλέον». Το δεύτερον βήμα είναι το δέκατον τρίτον γράμμα του έβραϊκού άλφαβήτου. Το τρίτον βήμα στην κεκρυμμένη ιστορία είναι ή κρίσις και ή μεγάλη άπογοήτευσις και το τελευταίον γράμμα του άλφαβήτου.

Η κρυμμένη ιστορία μέσα στους επτά βροντές μαρτυρείται από τη λέξη «αλήθεια», από την αρχική απογοήτευση που ταυτοποιεί την έσχατη απογοήτευση, από έναν άγγελο που έρχεται με ένα μήνυμα στην αρχή και στο τέλος. Η κρυμμένη ιστορία θα αναγνωρισθεί μόνο από εκείνους που έχουν αποδεχθεί τους κανόνες της μελέτης της Αγίας Γραφής οι οποίοι έχουν δοθεί από την υπέρτατη εξουσία. Οι κανόνες του Μίλλερ στην αρχή και το Prophetic Keys στο τέλος.

Με την ιστορία των επτά βροντών, όπως μόλις εκθέσαμε, υπάρχει μια έμφαση που πρέπει να επαναληφθεί και να ενθυμούμαστε. Η πρώτη απογοήτευση σε κάθε γραμμή μεταρρύθμισης είναι η παραγνώριση προηγουμένως εδραιωμένης αλήθειας. Ο Μωυσής λησμόνησε να περιτμήσει τον γιο του, μολονότι αυτό ήταν το ίδιο το σύμβολο της Διαθήκης, την οποία προσδιόριζε η προφητεία του Αβραάμ. Ο Οζά λησμόνησε ότι μόνο το ιερατείο μπορούσε να αγγίξει την κιβωτό. Η Μαρία και η Ελισάβετ δίδουν μαρτυρία, στην ιστορία του Λαζάρου, ότι προηγουμένως γνώριζαν την αναστατική δύναμη του Χριστού. Όταν καταρτίσθηκε ο πίνακας του 1843, οι ηγέτες (πίεση από τους ομοτίμους) ώθησαν τον Πατέρα Μίλλερ να παραβλέψει εκείνο που πάντοτε έλεγε σχετικά με το έτος 1843. Επέμειναν να μεταβάλει την παγιωμένη μαρτυρία του, η οποία άφηνε περιθώριο ευελιξίας ως προς τη χρονολογία του 1843 ως προς την πρόβλεψή τους για την εκπλήρωση των δύο χιλιάδων τριακοσίων ημερών. Η μαρτυρία του Μίλλερ καταδεικνύει ότι η πίεση από τους άλλους ηγέτες του κινήματος τον οδήγησε να εγκαταλείψει την άοριστη διατύπωσή του σχετικά με τον χρόνο εκπλήρωσης της προφητείας και να δηλώσει ευθέως ότι αυτή θα εκπληρωνόταν το 1843.

Με το Future for America, γνωρίζαμε ότι δεν επρόκειτο ποτέ να υπάρξει άλλο μήνυμα «κρεμασμένο επί χρόνου». Το Future for America είχε επανειλημμένα διδάξει αυτό το γεγονός σε όλη την ιστορία του κινήματος. Η πρώτη απογοήτευση πάντοτε εδράζεται στην παραγνώριση μιας καθιερωμένης δοκιμαστικής αλήθειας. Ήταν αμαρτωλή παραγνώριση μιας αλήθειας, αλλά, ακόμη

σημαντικότερο, ήταν αμαρτωλή παραγνώριση του πρωταρχικού κανόνα του William Miller, ο οποίος είχε προσδιορισθεί ρητώς ως καταλήγων στο 1844.

Και ο άγγελος, τον οποίον είδα να στέκεται επάνω στη θάλασσα και επάνω στη γη, ύψωσε το χέρι αυτού προς τον ουρανό, και ορκίσθηκε εις Εκείνον που ζει εις τους αιώνας των αιώνων, ο οποίος έκτισε τον ουρανό και όσα είναι εν αυτώ, και τη γη και όσα είναι εν αυτή, και τη θάλασσα και όσα είναι εν αυτή, ότι χρόνος δεν θα υπάρχει πλέον. Αποκάλυψις 10:5, 6.

Ο άγγελος που στάθηκε επάνω στη γη και στη θάλασσα, σύμφωνα με την Αδελφή White, δεν ήταν «κανείς λιγότερο από τον Ιησού Χριστό». Το Future for America αγνόησε μια άμεση εντολή του Ιησού Χριστού! Προσωπικά, έχω έλθει σε επαφή μόνο με ελάχιστα πρόσωπα με τα οποία ήμουν συνδεδεμένος πριν από τις 18 Ιουλίου 2020. Μόνο με δύο από αυτά τα λίγα πρόσωπα, και το ένα από αυτά τα δύο τώρα κοιμάται εν Ιησού, έχω μελετήσει και δοκιμάσει εκείνο που προερχόταν από τον Λόγο του Θεού σχετικά με την εμπειρία της 18ης Ιουλίου 2020. Αλλά, με βάση τη Μιλλεριτική ιστορία, η οποία είναι η αρχή της οποίας εμείς είμαστε το τέλος, είμαι βέβαιος ότι υπάρχουν ακόμη εκείνοι που ήσαν στο κίνημα εκείνον τον καιρό και που εξακολουθούν να παράγουν εφαρμογές της προφητείας που είναι «κρεμασμένες επάνω στον χρόνο». Δεν υπάρχει τίποτε νέο υπό τον ήλιο.

Ο χρόνος είναι υπερβολικά σύντομος για να συνεχίσουμε με αυτού του είδους την προφητική έξαψη· αλλά ας είναι κάθε άνθρωπος πλήρως πεπεισμένος στον δικό του νου. Και ας απορρίψει καθέννας από τους άνδρες που λαμβάνει θέση στην πλευρά η οποία εξακολουθεί να παίζει με τον χρόνο, όλα εκείνα τα εφαρμοζόμενα σχήματα που το Future for America απορρίπτει, διότι δεν είναι τίποτε λιγότερο από σατανικές πλάνες.

Η εσωτερική, κρυμμένη προφητική γραμμή εντός των τεσσάρων οροσήμων που συγκροτούν τις επτά βροντές είναι εκείνο ακριβώς που τώρα αποσφραγίζεται από τον Λέοντα της φυλής του Ιούδα. Το παρόν άρθρο υπήρξε απλώς μία ανασκόπηση όσων έχουμε δηλώσει σχετικά με την εβραϊκή λέξη “‘emeῒ”, η οποία μεταφράζεται ως αλήθεια. Δεν άγγιξε όλα όσα έχουμε προηγουμένως κοινοποιήσει, αλλά ο σκοπός της ανασκόπησης είναι να καταδείξει ότι το κατά Ιωάννην, κεφάλαιο δεκαέξι, εδάφιο οκτώ, συμφωνεί απολύτως με το προφητικό υπόδειγμα που προτείνουμε για την κρυμμένη εσωτερική προφητική γραμμή εντός των επτά βροντών.

Υπάρχει ακόμη ανάγκη για λίγη περισσότερη ανασκόπηση προτού καταλήξουμε σε ένα συμπέρασμα, το οποίο θα εξετάσουμε στο επόμενο άρθρο.

Μη σφραγίσης τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον. Ὁ ἄδικος, ἅς ἀδικήσῃ ἔτι· καὶ ὁ μολυσμένος, ἅς μολυνθῇ ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, ἅς δικαιωθῇ ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἅς ἁγιασθῇ ἔτι. Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως, καὶ ὁ μισθός μου εἶναι μετ’ ἐμοῦ, διὰ νὰ ἀποδώσω εἰς ἕκαστον ὅπως θέλει εἶσθαι τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὡ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. Αποκάλυψις 22:10–13.